

EL GERMÀ PETIT

JORDI SUNYER
PERIODISTA

Un conte de Sant Esteve

Podria mirar de llevar-me a les quatre, però no ho faré. Tot evoluciona, i l'endemà de Nadal també. Algun any, fins no fa gaire, havia arribat a fer cua al davant de la sucursal local d'una cadena d'electrodomèstics esperant que obrissin puntualment a les sis (a les sis del matí, evidentment), i fins i tot, a part d'alguna empenta, m'havia endut algun estri interessant. Aquí on visc, l'endemà de Nadal comencen les rebaixes i les botigues fan descomptes salvatges el primer dia a primera hora. Podeu esbossar fàcilment les escenes que es donen, perquè són les mateixes que vosaltres, que em llegiu, crec que soleu experimentar l'endemà de la festa que en dieu Reis. Aquí, primer, vàrem mirar de controlar-les molt a la nostra manera. Per exemple, donant números als que feien cua. Ara, però, les aglomeracions són cada cop més virtuals. La mateixa oferta que em proposa la botiga del carrer Major la trobo a la pàgina web de l'establiment, i esclar, tot i que visc en un lloc on també ens agrada molt el rugbi, és preferible comprar des del particular *sin bin* a fer un *maul* per entrar en una botiga.

Potser és una interpretació del que passava aquí, segles enrere, el 26 de desembre. Les famílies benestants donaven el dia lliure al servei i els ficaven el menjar sobrant de Nadal i algun altre regal en caixes que feien la felicitat de les llars menys afavorides. Era l'agraïment del patró per un bon servei durant l'any, però també podia ser un simple exercici de beneficència. Ara qui té els béns els ofereix a preus presentats com a rebentats. *O tempora! O mores!*, deien els antics de la vostra vella pàtria romana.

No, no m'aixecaré aviat. Però esmorzaré bé, a la nostra manera, amb contundència. I em prepararé per passar el dia fora de casa. Aprofitaré per visitar la família que, per la raó que fos, ahir no vaig poder veure. I, després, m'enduré els meus fills i un nebot que vol estrenar la nova bufanda del seu equip

Una jove aficionada del Manchester United camí d'Old Trafford durant aquest mes de desembre. DARREN STAPLES / REUTERS

preferit cap al pub i cap al camp. Sí, perquè avui, aquí, hi ha futbol. Bé, futbol i moltes més coses. Anys enrere podia haver anat a veure el duel de la màxima de rugbi a tretze, que sempre es feia coincidir amb aquest dia, però ara els tretzistes juguen a l'estiu, i els amistosos no tenen el mateix gust. També hi ha programades curses de cavalls de gran tradició, però a casa som de futbol. I quan el fred és un record llunyà, al pic de la calor del juny i el juliol, quan ha de publicar-se el calendari de la temporada, estem molt pendents de si el 26 de desembre hi ha partit a casa i contra qui juguem. És part de la nostra cultura trobar-nos aquest dia amb els amics, al pub, abans del partit, en un bon ambient, comentar com hem passat el dia de Nadal i anar tots junts al camp, si és que tenim la sort de ser abonats o tenir entrada. Qui elabora el calendari sempre intenta, si bé no sempre ho aconsegueix, que aquest dia els rivals si-

guin propers geogràficament, per evitar desplaçaments llargs en dates complicades. O sigui que si com avui tenim la sort de jugar al nostre terreny, és gairebé segur que serà derbi, i que el camp serà ple com un ou. I si guanyem, el camí cap a casa el farem amb la sensació d'haver viscut, en família, un dia rodó.

Sóc anglès i us acabo d'intentar explicar què és per a nosaltres el Boxing Day, el que per a vosaltres, els catalans, és Sant Esteve. Fa tres-cents anys potser vam fer els ulls grossos quan ens necessitàveu, d'acord. Però tenim unes quantes coses en comú, com el patró sant Jordi, la nostra simpatia àcida cap a Frank Spencer, fer festa el 26 de desembre i aprofitar el que sobra del Nadal. Però avui hi ha una diferència. Jo ara, com que és dia festiu i tampoc hi ha escola, me'n vaig a veure un partit de futbol amb la família. Crec que els vostres nanos, mentrestant, estan jugant amb la PlayStation.

BARÇA

David Villa rep l'alta hospitalària i passa el Nadal a casa

TONI PADILLA

BARCELONA. El davanter asturià David Villa va rebre dissabte a la tarda l'alta hospitalària i ha pogut celebrar el Nadal a casa amb la seva família. El jugador internacional, que va ser ingressat divendres de la setmana passada tot just aterrar a Barcelona en un vol procedent de l'aeroport japonès de Narita, va ser operat dilluns passat d'una fractura a la

tíbia per l'equip del doctor Ramon Cugat i el doctor Ricard Pruna, cap dels serveis mèdics del Barça. Després de vuit dies ingressat, els serveis mèdics li van comunicar dissabte que ja podia abandonar l'Hospital Quirón.

L'asturià es va lesionar durant la semifinal del Mundial de Clubs a l'Estadi Internacional de Yokohama, en una acció fortuïta durant el primer temps del partit amb l'Al-

Sadd. El temps previst de baixa de David Villa és de quatre a cinc mesos, i la recuperació començarà un cop se li treguin els cargols que li van posar a la tíbia durant l'operació. Els metges creuen que se li podrien treure d'aquí unes quatre setmanes.

Villa ha manifestat a través de les xarxes socials el seu desig de poder tornar als terrenys de joc abans del final de temporada. —